

ที่ มท๐๘๕๑.๓/ว ๑๑๗๑

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๓/๕๘๕
ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี ตำรวจภูธรดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ข่มขู่ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดความอาญาในข้อหาขับไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำการตามที่ถูกร้องเรียน จึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวมี ปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย ดังนั้นจึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยให้หยิบยกปัญหา ผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา แล้วเห็นว่า กรณีการร้องเรียนดังกล่าว เกิดจากการทอดทิ้ง ผู้สูงอายุให้อยู่เพียงลำพัง ไม่มีผู้ดูแลเป็นประจำ ผู้สูงอายุไม่ได้อาศัยอยู่จริงตามภูมิลำเนาในทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่ได้รับ การดูแลตามสมควร จึงขอให้จังหวัดทุกจังหวัด ได้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาให้ความสำคัญ ในการตรวจสอบ สํารวจ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในพื้นที่ เพื่อให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวได้ เข้าถึงการบริการของรัฐ อย่างเท่าเทียม ทัวถึงด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม

โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒ - ๔๑๓๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ต่อ ๔๑๐๓

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

กระทรวงมหาดไทย
 กลางกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง
 วันที่ 30 มิ.ย. 2553
 เลขรับ 15966

รับที่ 313
 วันที่ 5 มิ.ย. 2553

สำนักงานรัฐมนตรี
 รับที่ 2680
 วันที่ 5 มิ.ย. 2553
 เวลา
 กระทรวงมหาดไทย

ที่ สม ๐๐๐๓/๑๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารบี ชั้น ๖-๗
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ ๔๑๐/๒๕๕๒ จำนวน ๑๐ หน้า

ด้วยนางบุผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคันทันสะควก จังหวัดราชบุรี ข่มขู่ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดความอาญา ในข้อหาจับไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวข้างต้น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วเห็นว่า จากผลการตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำความผิดที่ถูกร้องเรียน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีนี้มีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย ให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐ ด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของระบบทะเบียนราษฎร ดังที่เกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกราย ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิรัช วิวัชรวิทย์)

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ตำแหน่งงานเลขานุการ มท.
รับที่ 850
วันที่ 12 พ.ย. 2553
เลขที่

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (คำร้องที่ ๖๓/๒๕๕๔)
กลุ่มงานตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ๒ (นายคมสรค์)
โทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๓๕๔๓ โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๕๕๗๗

ศูนย์คุ้มครอง มท.
รับที่ 1406
วันที่ - 3 พ.ค. 2553

สำนักตรวจราชการและเรื่องราวจังหวัด
เลขรับ 2782
วันที่ 30 พ.ย. 2553
เวลา ๑๕

ที่ มท ๐1๐1/2367

เรียน พลัดกระทรวงมหาดไทย

เพื่อโปรดพิจารณาและรายงานผล
ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ทราบด้วย

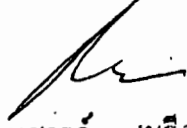
(นายสุภรักษ์ ควหา)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
28 พ.ย. 2553

๑๕๒
พ.ค.๕๓ 10/11/๐๗
พ.ค. 9 พ.ค. ๕๓
พ.ค. 12 พ.ค. ๕๓

สำเนาถูกต้อง

อธิบดี

(นายคมสวรรค์ เมธิกุล)

เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน 7 ว

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๔๑๐ /๒๕๕๒

เรื่อง สิทธิผู้สูงอายุกรณีไม่ได้รับการดูแลที่เหมาะสม
ผู้ร้อง นางบุปผา เกตุสุวรรณ
ผู้ถูกร้อง สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก

ผู้ร้อง ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๖๓/๒๕๔๔ กรณีผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกข่มขู่ว่ากระทำความผิดอาญาข้อหาจับได้ ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีมติมอบหมายให้คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตรวจสอบเรื่องที่ ร้องเรียนก่อนปี ๒๕๔๕ ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๕

สาระสำคัญของคำร้อง

นางบุปผา เกตุสุวรรณ อยู่บ้านเลขที่ ๒๔๕/๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ร้องเรียนว่าเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ดำเนินสะดวก ๓ นาย ได้มาที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดคนในครอบครัว โดยอ้างว่าญาติของผู้ร้องซึ่งพักอยู่ที่เดียวกันคือ ชายเจตियว (ไม่ระบุนามสกุล) ได้ไปแจ้งความ กล่าวโทษผู้ร้องต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ยอมบอกว่าเป็นการแจ้งความในเรื่องใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ร้องจึงไป พบ พ.ต.ต. บัณฑิต (ไม่ระบุนามสกุล) ที่สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกเพื่อขอความเป็นธรรม แต่ พ.ต.ต. บัณฑิตฯ กลับเรียก นายสุจินต์ (ไม่ระบุนามสกุล) ญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็น เจ้าบ้านของผู้ร้องไปพบแล้วข่มขู่ในทำนองว่าการไล่คนแก่ออกจากบ้านเป็นความคิดทางอาญา

ผู้ร้องจึงไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความกับ ส.ต.ท.วิรัตน์ (ไม่ระบุนามสกุล) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ แต่ถูกตะคอกใส่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ ทั้งนี้ ผู้ร้องอ้างว่าเรื่องที่ถูกล่าวหาว่าไม่ดูแลชายเฉลิวฯ และขับไล่ออกจากบ้านไม่เป็นความจริง แต่อย่างไร จึงขอความเป็นธรรมจากการกระทำที่ไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย

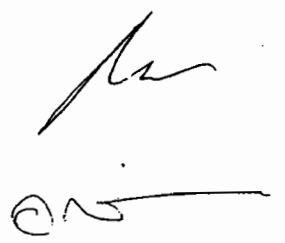
การดำเนินการตรวจสอบ

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน โดยรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายและจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ร้อง

๑.๑ นางนุปผา เกตุสุวรรณ ผู้ร้อง ซึ่งแจ้งตามหนังสือร้องเรียนว่าบ้านพักของผู้ร้อง มีผู้อาศัยอยู่ ๔ คน คือ ผู้ร้อง, ชายเฉลิว (ไม่ระบุนามสกุล), น้องสาวของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) และน้องเขยของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) แต่ชายเฉลิวมีความขัดแย้งกับคนอื่นในครอบครัว มักคำลูกหลานด้วยถ้อยคำที่หยาบคายและชอบจู่จุกอุปสาปแช่ง ชอบบอกล่าวกับบุคคลทั่วไปว่า ลูกหลานไม่เลี้ยงคุณต้องไปขทานชาวบ้านกิน ทั้งที่ผู้ร้องและญาติให้การดูแลชายเฉลิวตลอดมา น้องสาวของผู้ร้องก็จ่ายเงินให้ใช้ทุกเดือน ชายเฉลิวมักหลอกพวกตนว่ามีอาการป่วยหนักแต่เมื่อพาไปพบแพทย์กลับไม่มีอาการผิดปกติอันใด มักหาโอกาสไปฟ้องญาติพี่น้องคนอื่นเพื่อกล่าวหาใส่ร้ายพวกตนจนญาติฯ สั่งพวกตนว่าอย่าปล่อยชายมาอยู่ร่วมววยอีก ชายเฉลิวจะต้องเดินทางไปนอกบ้านทุกวันด้วยการเช่ารถสามล้อเครื่องครั้งละ ๑๐๐ บาท โดยสลับระหว่างกันไปโรงพยาบาลดำเนินสะดวกและไปหาเจ้าเข้าทรงที่จังหวัดสมุทรสงครามแห่งละวัน นอกจากนั้นชายเฉลิวมักขู่พวกตนว่าจะไปแจ้งความตำรวจให้ดำเนินคดีพวกตนข้อหากระทำผิดต่อชายเฉลิวในเรื่องต่างๆ เช่น ขับไล่ออกจากบ้านไม่เลี้ยงดู ลักทรัพย์ และกักขังหน่วงเหนี่ยว ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างไร

๑.๒ คณะกรรมการฯ มีหนังสือถึง นางนุปผา เกตุสุวรรณ เพื่อสอบถามรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพิ่มเติม ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓๔๑๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ หนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๐๖/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๖ แต่นางนุปผาฯ ไม่ได้ตอบกลับ คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือถึงกรมการปกครองเพื่อสอบถามข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของนางนุปผาฯ ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๒๘๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ และได้รับแจ้งจากกรมการปกครองว่าตรวจไม่พบรายการข้อมูลของบุคคลดังกล่าวในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ตามหนังสือสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๕/๑๑๗๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘

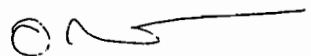
๒. ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

๒.๑ ส.ค.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ เสมียนเปรียบเทียบปรับสถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ตามบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่า คนรับราชการที่สถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ - ปัจจุบัน กรณีคนที่ถูกร้องเรียนว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ได้ปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาบันทึกประจำวันให้แก่ นางบุปผา เกตุสุวรรณ และมีการตะคอกใส่ นางบุปผานั้น ขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เนื่องจากตนเพียงแต่แจ้งกับนางบุปผาฯ ไปว่าไม่มีอำนาจอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา และแจ้งให้นางบุปผาฯ ไปขออนุญาตจาก พ.ต.ต. บัณฑิต ม่วงขำ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ร้อยเวรและนั่งอยู่ใกล้กับตนในขณะนั้น แต่ปรากฏว่าร้อยเวรไม่อนุญาต และตนขอยืนยันว่าไม่มีการตะคอกใส่ นางบุปผาฯ แต่อย่างใด

๒.๒ ส.ค.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ ได้มอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แก่ คณะกรรมการฯ ดังนี้

(๑) รายงานประจำวันของสถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปคือ นางเฉลียว จันทร์แก้ว อายุ ๔๕ ปี มาพบพนักงานสอบสวนแจ้งว่า ถูกหลานสาวไล่ออกจากบ้านเลขที่ ๕๒ หมู่ ๑ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านหลังดังกล่าวเพื่อเอาเสื้อผ้าและยารักษาโรคของผู้แจ้ง พนักงานสอบสวนจึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้แจ้งกลับไปบ้าน และได้พบกับหลานสาวของผู้แจ้งซึ่งได้กล่าวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า "ตำรวจไม่ต้องมายุ่ง" เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเดินทางกลับ และต่อมาในวันเดียวกันเวลา ๒๒.๓๐ น. มีพลเมืองดีแจ้งพนักงานสอบสวนว่าผู้แจ้งถูกไล่ออกจากบ้านมานั่งอยู่บริเวณข้างถนนหน้าบ้านหลังดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงไปรับตัวผู้แจ้งมาพักชั่วคราวที่สถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก และบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน

(๒) หนังสือสำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ ที่ ๐๕๒๐.๕๒/๗๑๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งแจ้งเวียนไปยังสถานีตำรวจทั่วประเทศให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งในระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่จดบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

๓. ข้อเท็จจริงจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ นายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอดำเนินสะดวก ได้ตรวจสอบรายการข้อมูลบุคคลของนางเฉลียว จันทแก้ว และบุคคลที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และส่งมอบข้อมูลผลการตรวจสอบให้แก่คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(๑) นางเฉลียว จันทแก้ว เลขประจำตัวประชาชน ๓-๗๐๐๔-๐๐๐๑๐-๓๕-๗ เกิดเมื่อ ๒๔๖๐ ย้ายเข้ามาซื้ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนางเฉลียวฯ พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๒๔๕ หมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยที่ไม่ได้แจ้งย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ แต่อย่างใด

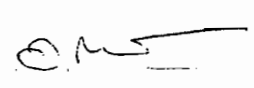

(๒) ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบ้านของทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๔๕ หมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี คือ นายธงชัย คุ้มมณี ย้ายเข้ามาซื้ออยู่ในทะเบียนบ้านตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยมีชื่อของบุคคลที่อาศัยอยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ดังกล่าวอีก ๒ คน คือ ภรรยาและบุตรชายของนายธงชัยฯ

๓.๒ นางอรุณี อุ้นยะวงค์ ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางอรุณีฯ เป็นบุตรของนางอุโลม จันทแก้ว ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วเมื่อปี ๒๕๔๐ โดยนางอุโลมฯ เป็นบุตรคนที่สองของนางเฉลียว จันทแก้ว ส่วนบุตรที่เหลืออีกสองคนของนางเฉลียวล้วนแต่เสียชีวิตไปหมดแล้ว นางเฉลียวฯ ผู้เป็นยายจึงมาพักอาศัยอยู่กับนางอรุณีฯ ที่บ้านเลขที่ ๒๔๕ หมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก ต่อมานางอรุณีฯ ย้ายออกจากบ้านหลังดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๔๖ ไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลแพงพวย อำเภอดำเนินสะดวก โดยยังมี นางนุปลา เกตุสุวรรณ (ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น นางจิตติพร เกตุสุวรรณ) ลูกพี่ลูกน้องของนางอรุณีฯ อาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวกับนางเฉลียว จันทแก้ว หลังจากนั้นประมาณหนึ่งปีเศษนางนุปลาฯ ก็ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ทำให้นางเฉลียวฯ ซึ่งขณะนั้นอายุ ๘๐ กว่าปี พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียวในบ้านจนถึงปัจจุบัน นางอรุณีฯ ขอมรับว่าก่อนหน้าเมื่อ ๖ ปีที่แล้ว (พ.ศ. ๒๕๔๔) นางนุปลาฯ มีเรื่องทะเลาะกับนางเฉลียวฯ และทั้งคู่ได้ไปที่สถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก แต่นางอรุณีฯ ไม่ทราบรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย สำหรับการดูแลนางเฉลียวฯ นั้น นางอรุณีฯ ยืนยันว่าตั้งแต่ นางนุปลาฯ ย้ายไปจังหวัดสมุทรสาคร นางอรุณีฯ กับสามี (ส.ต.อ. สมชาย อุ้นยะวงค์) ได้ผลัดกันเข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ วันละครั้งในตอนเย็น หากช่วงไหนติดธุระจำเป็นจริงๆ ก็จะเว้นการเข้ามาดูแลไม่เกินหนึ่งวัน เมื่อมาถึงจะช่วยหาอาหารให้นางเฉลียวฯ และช่วยเช็ดตัวให้ และก่อนกลับจะล็อกกุญแจไว้ด้านนอกของประตูหน้าบ้านส่วนประตูหลังจะใช้เหล็กคล้องไว้ด้านในเพื่อป้องกัน

ภยันตราย โดยนางอรุณีฯ อ้างว่านางเฉลียวสามารถออกนอกบ้านได้ทางประตูหลังแต่ช่วงหลัง นางเฉลียวมักอยู่แต่ในบ้านไม่ออกไปไหน นางอรุณีฯเคยพานางเฉลียวฯ ไปตรวจรักษาที่ โรงพยาบาลดำเนินสะดวกครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๔๘ เนื่องจากมีอาการเป็นแผลพุพองที่เท้าและ กระบังลมอักเสบและเคลื่อนออกมาทางทวารหนัก ซึ่งแพทย์แจ้งว่าควรผ่าตัดรักษาอาการ แต่นางเฉลียวฯ ไม่ยอมและขอกลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน ปัจจุบันนางเฉลียวฯ อายุ ๕๐ ปี มีอาการหูตึงและหลงลืมเป็นบางครั้งแต่ยังสามารถพูดจาสื่อสารได้รู้เรื่อง นางอรุณีฯ ยืนยันว่า คนประสงค์ดูแลนางเฉลียวฯ ด้วยตนเองคือไป ไม่ต้องการให้ทางราชการนำตัวนางเฉลียวฯ ไป ไว้ที่สถานสงเคราะห์ แต่หากจะส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ ที่บ้านเป็นครั้งคราวก็ ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด

๓.๓ นางประนอม ประไพพันธ์ ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการฯ ตาม หลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางประนอมฯ อาศัยอยู่ บ้านเลขที่ ๓๕๖ หมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก อยู่ติดกับบ้านเลขที่ ๒๘๘ ซึ่งนางเฉลียวฯ อาศัยอยู่ นางประนอมฯ ยืนยันว่าเมื่อประมาณ ๘ ปีที่แล้วนางเฉลียวฯ เริ่มมีอาการเดินไม่ได้ต้องเคลื่อนไหวด้วยการกระเียบกันไปเรื่อยๆ และได้อาศัยอยู่ในบ้านหลัง ดังกล่าวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยมีหลานสาวคือนางอรุณีฯ ซึ่งอาศัยอยู่ที่ตำบลแพ่งพวย อำเภอดำเนินสะดวก เข้ามาดูแลนางอรุณีฯ เพียงเดือนละครั้ง นางเฉลียวฯ ยังชีพอยู่ได้เพราะมี ชาวบ้านช่วยกันดูแลเรื่องอาหารการกินด้วยความสงสาร หลังจากนั้นเมื่อประมาณหนึ่งปี ที่ผ่านมา นางอรุณีฯ กับสามี เริ่มเข้ามาดูแล โดยทำอาหารทิ้งไว้ให้นางเฉลียวฯ วันละครั้ง แต่ก่อนที่จะกลับไปก็จะลื้อกถุญแจประตูบ้านซึ่งนางเฉลียวฯ ไว้ในบ้าน ก่อนหน้าที่ นางเฉลียวฯ จะเริ่มถูกขังให้อยู่ภายในบ้านนางเฉลียวฯ มักพูดว่าลูกหลานไม่อยากให้อยู่บ้าน หลังนี้ ซึ่งนางอรุณีฯ เคยเห็นนางบุปผาฯ ญาติของนางเฉลียวฯ ปิดประตูบ้านไม่ให้นางเฉลียวฯ เข้าบ้านและให้อาศัยอยู่บริเวณหน้าบ้าน นางเฉลียวฯ มักออกไปขออาศัยกับเพื่อนบ้านใน ละแวกนั้นเป็นประจำ แต่เมื่อไปได้ไม่กี่วันก็จะกลับมาบ้านเองโดยที่ลูกหลานไม่เคยไป รับกลับมา บางครั้งนางเฉลียวฯ จะไปนั่งขอทานที่บริเวณตลาดน้ำดำเนินสะดวก ได้เงินมาก็ เก็บไว้ใช้เอง เมื่อประมาณปี ๒๕๔๔ นางเฉลียวฯ ถูกปล่อยให้นั่งตากฝนอยู่นอกบ้านในขณะที่ มีฝนตกหนักนางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกมารับ นางเฉลียวฯ ไปดูแลที่โรงพักหลังจากนั้นไม่นานนางเฉลียวฯ ก็กลับมที่บ้าน

นางประนอมฯ เห็นว่านางเฉลียวฯ ไม่ได้รับการดูแลจากลูกหลานเท่าที่ควร แม้แต่ผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบันที่มีตำแหน่งเป็นกำนันตำบลดำเนินสะดวกด้วย (กำนันเล็ก) ซึ่งพัก อาศัยอยู่ห่างจากบ้านของนางเฉลียวฯ เพียง ๕๐๐ เมตร ก็ไม่เคยมาดูแลหรือให้การช่วยเหลือ นางเฉลียวฯ แต่อย่างใด

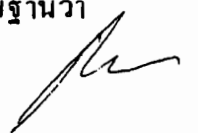
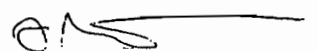

๓.๔ นายสมทรง เจริญกิมซื่อ กำนันตำบลดำเนินสะดวก ให้ถ้อยคำต่อ คณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่าดำรง ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก และตำแหน่งกำนันตำบลดำเนินสะดวกมาตั้งแต่ ปี ๒๕๔๗-ปัจจุบัน นายสมทรงฯ ยืนยันว่าไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเฉลียวฯ อาศัยอยู่คนเดียว ในบ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก เพิ่งมาทราบเมื่อต้นปี ๒๕๕๐ หลังจากที่ได้รับการแจ้งจากนายประสูติ หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอดำเนินสะดวก ให้ช่วยไปตรวจสอบว่า นางเฉลียวฯ อาศัยอยู่ที่บ้านหลังดังกล่าวหรือไม่ ก่อนหน้านั้นทราบเพียงว่านายสุจินต์ฯ (ไม่ทราบนามสกุล) พักอยู่ที่บ้านหลังนั้น แต่นายสุจินต์ฯ ได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแพงพวย อำเภอดำเนินสะดวก ตั้งแต่ ๓ ปีก่อน (ประมาณปี ๒๕๔๗) หลังจากนั้นนายสมทรงฯ เคยผ่านไปที่บ้านหลังดังกล่าวพบว่าบ้านปิดอยู่ตลอดเวลาโดยไม่ทราบว่าใครอยู่ในบ้านหรือไม่ ประชากรของหมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก มีผู้สูงอายุมากกว่า ๗๐ ปีขึ้นไป ประมาณ ๗๐ คน ซึ่งนายสมทรงฯ ได้ประสานกับโรงไฟฟ้าราชบุรีจัดสรรเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า ๖๐ ปี ในเขตพื้นที่ตำบลดำเนินสะดวก รายละ ๕๐๐ บาท/ปี แต่ที่ผ่านมานางเฉลียวฯ ไม่เคยได้รับเงินช่วยเหลือเนื่องจากนายสมทรงฯ เพิ่งมาทราบว่านางเฉลียวฯ อาศัยอยู่ในบ้านหลัง ดังกล่าว และเมื่อไปตรวจสอบรายการฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรก็พบว่านางเฉลียวฯ มีชื่ออยู่ใน ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลดำเนินสะดวก มิได้มีชื่ออยู่ในบ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากนี้นายสมทรงฯ จะได้ประสานงานกับ ทางอำเภอดำเนินสะดวกและเทศบาลดำเนินสะดวกเพื่อดำเนินการดูแลและช่วยเหลือ นางเฉลียวฯ โดยเร่งด่วนต่อไป

๔. การลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ คณะอนุกรรมการฯ ได้มอบหมายให้ นายคมสรณ์ เมธิกุล ผู้ช่วยเลขานุการของคณะอนุกรรมการฯ นางนงเยาว์ อบสุวรรณ เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๗ นางไขนภา ไวทยกุล เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๗ และนายบูรินทร์จาร ดันตระกูล นิติกร ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่บ้านเลขที่ ๒๘๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยมีนายประสูติ หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอดำเนินสะดวก ประสานงานแจ้งให้นางอรุณี อุ่นชะวงศ์ ผู้ถือกุญแจเปิดปิดบ้านนำผู้แทนคณะอนุกรรมการฯ เข้าไปตรวจสอบและบันทึกภาพถ่ายสภาพความเป็นอยู่ของนางเฉลียว จันทแก้ว ภายในบ้าน หลังดังกล่าว

ผลการตรวจสอบพบว่า บ้านหลังดังกล่าวถูกล็อกกุญแจไว้ที่ด้านนอกของ ประตูหน้า ภายในบ้านมีนางเฉลียวฯ นอนอยู่บนผ้าห่มที่ปูบนพื้นบ้านในสภาพที่ไม่สวมเสื้อผ้า และมีคราบเลือดที่ผ้าห่มซึ่งเกิดจากบาดแผลบริเวณศีรษะที่ยังแห้งไม่สนิท ซึ่งสันนิษฐานว่า

อาจเกิดจากอุบัติเหตุล้มกระแทกพื้น และที่บริเวณทวารหนักมีอวัยวะภายในขนาดใหญ่ที่มีลักษณะอักเสบแดงเรื่อรังไหลออกมาภายนอก (นางอรุณีฯ ซึ่งแจ้งว่าเป็นอาการกระบังลมอักเสบและเคลื่อน) จากการสังเกตพบว่านางเจลิษาฯ ยังสามารถตอบคำถามว่าคนชื่ออะไร แต่มีอาการปวดควม สภาพร่างกายสกรปรกและอ่อนแอมก ไม่สามารถยืนหรือนั่งได้ตามปกติ ต้องเคลื่อนไหวด้วยการนั่งถัดกันไปตามพื้น ยังชีพด้วยอาหารเหลวที่นางอรุณีฯ นำมาให้ที่บ้าน วันละครั้งในคอนเย็น และนางเจลิษาฯ อยู่ในสภาพเหมือนถูกขังไว้ในบ้านให้อยู่คนเดียว เพราะนางอรุณีฯ จะปิดบ้านโดยล๊อคกุญแจไว้ที่ประตูหน้าด้านนอก ส่วนประตูหลังพบว่าด้านนอกบ้านมีลักษณะเป็นสายยูสำหรับล๊อคกุญแจด้วยเช่นกัน ในขณะที่ตรวจสอบไม่มีการล๊อคกุญแจจากประตูหลังด้านนอกแต่มีการปิดกอลนประตูหลังด้านในบ้านซึ่งระดับความสูงจากพื้นบ้านถึงกอลนประตูอยู่สูงเกินกว่าที่สภาพร่างกายของนางเจลิษาฯ จะสามารถเปิดประตูได้เอง

๔.๒ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๒/๒๔๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี แจงสภาพความเป็นอยู่ของนางเจลิษาฯ จันแก้ว ให้ทราบและขอให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับอำเภอคำเนินสะดวกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุนางเจลิษาฯ ตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ต่อมาคณะอนุกรรมการฯ โดยฝ่ายเลขานุการได้โทรศัพท์สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากนางประนอม ประไพพันธ์ เพื่อนบ้านของนางเจลิษาฯ จันแก้ว ได้ความว่าหลังจากที่คณะอนุกรรมการฯ ไปที่บ้านของนางเจลิษาฯ ก็มีเจ้าหน้าที่มาดูแลนางเจลิษาฯ อยู่บ้างและญาติของนางเจลิษาฯ ก็เข้ามาดูแลนางเจลิษาฯ อย่างสม่ำเสมอกว่าเดิม

ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนกรณีนี้ผู้ร้องอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวกไปที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดของคนในครอบครัวโดยอ้างว่ามีผู้สูงอายุคือ นางเจลิษาฯ จันแก้ว ไปแจ้งความกล่าวโทษผู้ร้อง และต่อมาได้เรียกญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าบ้านของผู้ร้องไปข่มขู่ว่าการไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านเป็นความคิด ผู้ร้องจึงขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความแต่กลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตะกอกใส่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวกได้กระทำการจริงตามที่ผู้ร้องเรียนหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามผลการตรวจสอบฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ นางเจลิษาฯ ซึ่งขณะนั้น อายุ ๘๔ ปี และมีสภาพร่างกายไม่ปกติเดินไม่ได้

ต้องเคลื่อนไหวด้วยการกระดกกันไปตามพื้น ได้ไปแจ้งพนักงานสอบสวนให้ทราบว่าตนถูก หลานสาวไล่ออกจากบ้านพัก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านเพื่อเอา เสื้อผ้าและขารักษาโรคของนางเจลิษาฯ แต่เมื่อไปถึงญาติของนางเจลิษาฯ ได้กล่าวห้ามมิให้ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปยุ่งเกี่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงส่งนางเจลิษาฯ ที่บ้านแล้วเดินทางกลับ แต่หลังจากนั้นภายในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๒๒.๓๐ น. นางประนอม ไพประพันธ์ เพื่อนบ้านพบเห็นว่านางเจลิษาฯ ถูกปล่อยให้นั่งตากฝนอยู่นอกบ้านในขณะที่มีฝนตกหนัก นางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกทราบ พนักงานสอบสวน จึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมารับนางเจลิษาฯ ไปที่สถานีตำรวจและบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ไว้เป็นหลักฐานในรายงานประจำวันเท่านั้น โดยมีใช่เป็นการรับแจ้งความดำเนินคดีอาญา กับ ผู้ใดแต่อย่างใด คังนั้น ที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกไปพบและข่มขู่เรื่องการแจ้งความ ดำเนินคดีอาญาข้อหาไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้าน จึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง อีกทั้งไม่ปรากฏ พยานหลักฐานว่ามีกรกล่าวด้อยค่าดังกล่าวจริง ประกอบกับเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องอ้างว่า เป็นการกล่าวข่มขู่นั้นก็เห็นได้ว่า น่าจะเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ตักเตือนญาติของผู้ร้อง ด้วยความหวังดีว่าไม่สมควรกระทำในลักษณะที่ทอดทิ้งปล่อยให้นางเจลิษาฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุ และมีสภาพร่างกายพิการนั่งตากฝนอยู่นอกบ้านตามลำพังในยามวิกาลเสียมากกว่า

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความแต่กลับถูกเจ้าหน้าที่ ตำรวจตะคอกไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกมีหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งใน ระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่ฉบับที่ถือไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต คังนั้น ผู้ร้องซึ่งมิได้เป็นผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจของผู้แจ้งความจึงไม่มีสิทธิไปขอคัดสำเนารายงานประจำวัน การที่พนักงานสอบสวนไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานประจำวันจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ โดยถูกต้องตามระเบียบราชการแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกพนักงานสอบสวนตะคอก ไล่นั้น ส.ต.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ ผู้ถูกกล่าวหาพาดพิงได้ให้ข้อปฏิเสธ และไม่ปรากฏ พยานหลักฐานใดที่แสดงว่าพนักงานสอบสวนได้กระทำการในลักษณะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ พบว่าผู้ร้องและญาติ ได้อุปการดูแลนางเจลิษาฯ ซึ่งเป็นยายของคนอย่างไม่เหมาะสม โดยเข้ามาให้อาหารแก่ นางเจลิษาฯ เพียงวันละครั้ง และปล่อยให้นางเจลิษาฯ ซึ่งมีอายุ ๕๐ ปี และมีสภาพร่างกายที่ อ่อนแอมีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง อาศัยอยู่ในบ้านตามลำพังโดยไม่สามารถออกนอกบ้านได้ เพราะถูกล่อลวงญาติประตุน้ำไว้ค้ำนนอก ส่วนประตุน้ำหลังแม้จะใส่กลอนจากด้านในแต่ก็

อยู่สูงจากพื้นในระดับที่สภาพร่างกายของนางเจลิยวฯ ไม่สามารถเปิดประตูได้ด้วยตนเอง
 ดังปรากฏตามคำยืนยันของเพื่อนบ้านว่านางเจลิยวฯ ไม่เคยออกจากบ้านพักมานานแล้ว ดังนั้น
 เพื่อประโยชน์แห่งมนุษยธรรม คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ประสานงานให้จังหวัดราชบุรีและ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นางเจลิยวฯ ตามสมควรต่อไปแล้ว
 และเนื่องจากข้อเท็จจริงตามการตรวจสอบปรากฏว่า นางเจลิยวฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับ
 การดูแลจากรัฐแต่กลับไม่ได้รับการดูแลจากรัฐแม้แต่น้อย ดังปรากฏตามที่ผู้ใหญ่บ้าน ได้อ้างว่า
 ไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเจลิยวฯ ถูกปล่อยให้อาศัยอยู่เพียงคนเดียวในบ้านเพราะบ้านปิด
 ตลอดเวลา และมีปัญหว่านางเจลิยวฯ เป็นผู้ที่มิรายชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของท้องถิ่นโดยที่
 มิได้แจ้งย้ายชื่อเข้ามาในบ้านหลังดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 แห่งชาติจึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะถึงกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ
 กระทรวงมหาดไทยให้ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุ
 ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ต่อไป

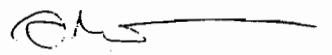
มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน และให้มี
 ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย
 จังหวัดราชบุรี และสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี
 เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

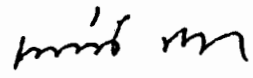
ข้อเสนอแนะ

๑. ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หิบบกปัญหาผู้สูงอายุ
 ในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้และกรณีอื่นๆ ที่ผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลด้านความปลอดภัย
 สุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ สวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลือที่
 เหมาะสมจากรัฐ รวมทั้งจากบุคคลในครอบครัวของผู้สูงอายุเอง เพื่อพิจารณาปรับปรุง
 นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
 ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 มาตรา ๕๑ อย่างแท้จริง

๒. ให้กระทรวงมหาดไทยหิบบกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแล
 ช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของ
 ระบบทะเบียนราษฎรดังที่เกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
 กฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า
 ๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกราย

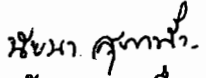

๓. ให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดราชบุรีเพื่อพิจารณาดำเนินการสงเคราะห์นางเฉลียว จันทร์แก้ว ให้ได้รับการดูแล
ด้านสุขภาพและสวัสดิการผู้สูงอายุจากทางราชการอย่างเหมาะสม และรายงานผลการ
ดำเนินการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ
รายงานฉบับนี้

(นายเสน่ห์ จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวนัชชา สุภาพิ่ง)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายประคิษฐ์ เจริญไทยทวี)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุทิน นพเกตุ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสุนี ไชยรส)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(คุณหญิงอัมพร มีสุข)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวอากร วงษ์สังข์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๖

